

ἐκάστην ἐξ αὐτῶν διὰ τραχέος ἤχου, τὸν ὁποῖον ἐκβάλλει φυτῶν ἐντὸς ὀστράκου. Ἡ οἰκογένεια, περιστοιχίζουσα τὴν πυρᾶν, ἀπευθύνει πλῆθος ἐρωτήσεων καὶ παρακλήσεων πρὸς τὸν νεκρὸν· προσφέρει εἰς αὐτὸν ὀρύζιον, θέτει εἰς τὸ στόμα του ὀλίγα κλωνία, καὶ τέλος ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὰ κοσμήματα, πρὸ πάντων ἀπὸ τῶν νεκρῶν τῶν γυναικῶν, αἵτινες εἶνε κατάφορτοι ὑπ' αὐτῶν. Μετὰ τινὰς ἔτι διατυπώσεις ὁ πλησιέστερος τῷ ἀποθανόντι συγγενὴς λαμβάνων δαυλὸν ἐξ ἐρυθροξύλου ρίπτει αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ξυλαρίων τῆς πυρᾶς, ἅμα δὲ ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ καλύπτεται διὰ μεταξίνου πέπλου, ὅστις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις χριεταὶ δι' ἀφθόνου ποσότητος βουβαλίνου βουτύρου. Μετ' ὀλίγον ἡ πυρὰ ἄρχεται ἀναδίδουσα φλόγας. Ὁ φύλαξ τίθησι τότε ἐπὶ τοῦ πτώματος καὶ περὶ αὐτὸ μέγα ποσὸν ξηρᾶς κόπρου, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτης καλύπτει αὐτὴς διὰ κοίτης ἀργιλώδους γῆς ἐλαφρῶς ὑγρᾶς. Ἡ ἐργασία αὕτη τελεῖται συνοδευομένη ὑπὸ τῶν δακρῶν καὶ τῶν ἀποχαιρετισμῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ τῶν ὀλολυγμῶν τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες ὑπὸ τῆς καταχρήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἔχουσιν ἄφθονα τὰ δάκρυα.

Περατωθείσης τῆς κηδείας, τὸ πλῆθος ἀποσύρεται λάλον, οἱ δὲ συγγενεῖς μεταβαίνουν ὅπως λουσιῶσιν ἐν τῇ ἱερᾷ λίμνῃ παγόδας τινός. Μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς μυριοφλόγου πυρᾶς ἀνέρχεται πυκνὸς καὶ κυανόλευκος καπνὸς μετ' ὀξείας ὀσμῆς σαρκὸς καιομένης. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποτεφρώσεως δὲν ὑπερβαίνει συνήθως τὸ ἐξάωρον· βαθμηδὸν καὶ καθ' ὅσον αὕτη προχωρεῖ, τὸ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ἀργιλώδες στρώμα χαμηλοῦμενον, δὲν ἀφίνει γυμνὸν οὐδὲν μέρος αὐτοῦ.

Αἱ κηδεῖαι τελοῦνται πάντοτε μετὰ μεσημβρίαν. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον οὐδὲν ἔχνος τῆς πυρᾶς διακρίνεται· μόνον ἡ μικρὰ τάφρος εἶνε πλήρης τέφρας, ἐφ' ἧς διακρίνονται ὅστ' αὐ καὶ λείψανα ἀγγείων, τὰ ὁποῖα συνειθίζουσι νὰ θραύωσι παρὰ τὰς πυρᾶς.

K*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ἐκ Λονδίνου ὁ θάνατος τοῦ διασῆμου ἐπὶ φιλανθρωπία βαθυπλότου Ἰσραηλίτου Μωῦσῃ Μοντεφιόρε, οὗτινος τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχεν ἐορτασθῆ ἡ ἑκατοστὴ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως.

Ὁ Μοντεφιόρε ἐγεννήθη ἐν Λιόρνῳ, ἀλλ' ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνθα ἔκτοτε κατώκησε, νυμφευθεὶς τῷ 1812 τὴν δεσποινίδα Κόχην, γυναικαδέλφην τοῦ Νάθαν Ρόσιγλδ. Γενόμενος κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἰσραηλίτης, εἰς ἐν ἀπενεμήθη ὁ τίτλος ἱππότου· τῷ 1837, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν θρόνον ἀνάδοι τῆς βασιλείσεως, ἀπε-

σῆθη τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀφίερωσε τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς του εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν πάσης χώρας.

Πλειστάκις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπεχείρησε ταξείδια εἰς Ρωσίαν καὶ Ἀνατολήν, ἀπαξ δὲ εἰς Δαμασκόν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐξόχου γάλλου δικηγόρου Κρεμιέ. Τῷ 1846, ὅτε ὁ Τσάρος συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς ἐκ τῆς ῥωσικῆς Πολωνίας ἐξώτεως χιλιάδων ἑβραϊκῶν οἰκογενειῶν, ὁ Μοντεφιόρε ἀπῆλθε μετὰ τῆς συζύγου του εἰς Πετροῦπολιν καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον ὅπως ἐγκαταλίπη τὸ σχέδιόν του.

Τῷ 1858 ἀρίκειο εἰς Ρώμην, ὑποστηριζόμενος κρῦρα ὑπὸ τοῦ Γ Ναπολέοντος, διὰ νὰ προσπαθῆσῃ ν' ἀποδώτῃ εἰς τοὺς γονεῖς του μικρὸν τινα Ἰουδαῖον διὰ τῆς βίας βαπτισθέντα ἐν Βολωνίᾳ καὶ καθειρχθέντα εἰς μοναστήριον,

Μακρὰ θὰ ἦτο ἡ ἀπκρίθμισις παντὸς διαθήματος γενομένου ὑπὸ τοῦ Μοντεφιόρη πρὸς τὸ καλὸν τῶν ὁμοθρήσκων του καὶ πάσης ὑλικῆς θυσίας, ἣν πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦτον ὑπέστη. Ἐρ' ἀπάσης τῆς ὑψηλίου ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ προσωποποίησις τῆς εὐπορίας. Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις διάφοροι κοινότητες φέρουσι τὸ ὄνομά του.

Ἐργάτης μεγάλου βιομηχανικοῦ καταστήματος, δεχθεὶς ἐν κτύπημα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ, διίσχυρίζετο ὅτι καθ' ὀλοκληρίαν ἀπώλεσε τὴν ὄρασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκείνου. Ἐν τούτοις ἡ προσεκτικὴ παρατήρησις τοῦ ὀφθαλμικοῦ ὄργανου δὲν ἐδείκνυε βλάβας ἐπαρκεῖς ὅπως ἐξηγήσωσι τὴν ἀμαύρωσιν ταύτην. Προκειμένου νὰ δοθῆ εἰς τὸν παθόντα ἐργάτην βρεῖα ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῶν πατρῶνων αὐτοῦ, προσεκληθὲν ὀφθαλμολόγος πρὸς βεβαίωσιν τοῦ παθήματος, οὗτινος μόνον ἡ ἐξέτασις ἀνεκάλυψε τὸν ἐνυπάρχοντα ὄλον ὡς ἐξῆς: Ὁ ἰατρὸς ἐχάραξεν ἐπὶ φύλλου μέλανος χάρτου γράμματα πράσινα. Ἐὰν πειραθῆ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὰ γράμματα ταῦτα θέτων πρὸ ὀφθαλμῶν τεμαχίων ἐρυθρᾶς ὑάλου, θέλει ἐπλαγῆ μὴ διακρίνει οὐδὲ ὅλους τὰ γράμματα. Διότι ἡ συνάντησις τοῦ ἐρυθροῦ μετὰ πρασίνου παράγει τὸ μέλαν χροῖμα, καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν δύναται τις νὰ διακρίνη ἐπὶ μαύρου πίνακος μαῦρα γράμματα. Ὅθεν ὅταν ἐτέθη πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐργάτου, μηδὲν ὑποπτειομένου, ἐρυθρὰ ὕαλος, ἀνέγνω οὗτος εὐχερῶς τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου γράμματα, συλληφθεὶς τοιοστοτρόπως εἰς τὴν παγίδα. Διότι ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ ταῦτα διὰ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ὑπὸ τῆν ἐρυθρὰν ὑάλου, τὰ διέκρινε βεβαίως διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ, τὸν ὁποῖον ἰσχυρίζετο ὅτι ἀπώλεσε.

*Ἐν τινι τῶν ἐνταῦθα ξενοδοχείων:

Ὁ ὑπηρετὴς, ἀνοίγων τὴν θύραν τῆς ἀμάξης εἰς ἓνα τῶν πελατῶν ἀπερχόμενον, τῷ ὑπενθυμίζει τὸ φιλοδώρημά του:

— Μὴ λησμονεῖτε, κύριε, τὸ γκαρσόν.

— Ἐννοια σου· θὰ σοῦ γράψω ἀπὸ τὸν Βῶλον, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.